

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia w szpitalu św. Łazarza w Krakowie posady siódmego sekundaryusza II. klasy.

Wysoki Sejmie!

Ostatnie powiększenie liczby sekundaryuszów w szpitalu św. Łazarza w Krakowie nastąpiło w roku 1896, gdy Wysoki Sejm uchwałą z dnia 6. lutego 1896 zezwolił na utworzenie szóstej posady sekundaryusza II. klasy ze względu na zwiększający się ciągle ruch chorych oddziału syfilitycznego. W roku bieżącym wniosła Dyrekcya szpitala poparte przez Komitet administracyjny przedstawienie (LW. 35.821/98) o potrzebie utworzenia jeszcze jednej posady sekundaryusza II. klasy dla oddziału umysłowo chorych; za utworzeniem tej posady oświadczyło się też całe grono prymaryuszów tegoż szpitala. Przedstawienie swe uzasadnia Dyrekcya szpitala w sposób następujący: We wszystkich oddziałach szpitala św. Łazarza razem wziętych, przypada przeciętnie jeden lekarz pomocniczy (sekundaryusz) na 54 łóżek, względnie na 46 łóżek, jeżeli się odliczy oddział kliniczny chorób skórnych i wenerycznych, tudzież c. k. Szkołę położnych, w których pełnią służbę asystenci rządowi. Natomiast na oddziale obłąkanych, liczącym łóżek 115, a w rzeczywistości mieszczącym przeciętnie 130 chorych, jest z powodu zbyt małej liczby sekundaryuszów w szpitalu — tylko jeden lekarz pomocniczy, mimo, iż praca na tym oddziale jest stosunkowo większa i uciążliwsza, gdyż pielęgnowanie i leczenie umysłowo chorych wymaga ustawicznej obserwacji, ciągłego dozoru, stosowania utrudnionych zabiegów leczniczych, spisywania obszernych i dokładnych opinii lekarskich dla c. k. Sądów i t. p. Wszystko to wypełnić sumiennie i w czasie właściwym, przechodzi siły jednego sekundaryusza; prymaryusz bowiem instrukcją jest obowiązany tylko do wizyty rannej, zbadania chorych i zastosowania sposobu leczenia. Zdaniem Dyrekcyi posada sekundaryusza w oddziale obłąkanych, winna być odmiennie traktowaną niż innych sekundaryuszów — posada ta winna być udzieloną lekarzom młodszym, mającym zamiłowanie do psychiatrii, a sekundaryusz raz do tego oddziału przydzielony winien — o ile to możebne — pozostać tam przez cały czas służby, przynajmniej przez dwa lata. Na takim postępowaniu zyskałby przede wszystkim oddział, zyskaliby chorzy, a lekarze młodzi mieliby sposobność gruntownego wykształcenia się w psychiatrii i mogliby być kiedyś — ewentualnie uzupełniwszy swą wiedzę wyjazdem za granicę na czas stosunkowo krótki — dobrymi kandydatami na

posady lekarskie w zakładach krajowych dla obłąkanych, czy to istniejących, czy utworzyć się mających. Ogół zaś lekarzy szpitalnych młodszych miałby i nadal niemniej niż obecnie, sposobność zapoznania się z chorobami, o ile to jest potrzebne dla każdego lekarza wszechstronnie wykształconego, przez przydzielanie ich do tego oddziału jako sekundaryuszy.

Ze względu więc na powyższą potrzebę oddziału dla obłąkanych i zbyt szczupłą obecną liczbę sekundaryuszków w szpitalu św. Łazarza w ogólnosci, Wydział krajowy, dzielając zapatrywanie Dyrekcyi, Komitetu i grona prymaryuszków, że potrzebna jest tamże siódma posada sekundaryusza II. klasy, wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. W ustanowionym przez Sejm krajowy uchwałą z dnia 10. października 1878 r. etacie posad w krajowym szpitalu św. Łazarza w Krakowie w ustępie B. „służba lekarska“ ma być pod lit. C) „siedmiu sekundaryuszków II. klasy“;

II. Sejm przyjmuje w budżecie szpitala św. Łazarza w Krakowie na rok 1899 w Rubr. I. poz. V. wydatków kwotę 3.500 zł. a. w.

We Lwowie, dnia 21. czerwca 1898.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:
St. Badeni m. p.

Sprawozdawca:
Dr. Franciszek Hoszard m. p.
Członek Wydziału krajowego.